TAMARA REPINA

Am avut ocazia să o revăd pe doamna Tamara Repina la ea acasă, la Sankt Petersburg, în urmă cu doi ani, în cadrul unei vizite pentru semnarea unui acord de schimburi academice. Era prima dată când am întâlnit-o de la universitatea în care şi-a desfăşurat bogata ei activitate în domeniul limbii române (prima dată am văzut-o în fugă la Congresul de lingvistică şi filologie romanică din 1968 de la Bucureşti, când amândoi eram mai tineri). Eram curios să întâlnesc pe cel mai bun rus, căruia i s-ar fi potrivit foarte bine termenul *patriarhul* românisticii ruse, care, chiar dacă nu are o vârstă aşa de înaintată, are descendenți care o venerează. Le amintesc doar pe Maria Mihailovna Rîjova, Daria Nichiticina Railean, Olegovna Kabasova. Am simțit acest lucru la întâlnirea pe care am avut-o la Catedra de lingvistică romanică a universității din vechea capitală a Rusiei.

Am obiceiul să „studiez" oamenii în felul lor de a fi şi deci nu a fost nevoie să fac acest lucru după fotografii (în ultima scrisoare erau reproduse două fotografii, date cu ocazia unui interviu luat de Ilie Rad, despre care spune că „nici una nu-mi place, nici nu mă recunosc"). Am avut în față o *doamnă* distinsă de o delicatețe rară, cu ochi vii, ca de viezure care trădează şi în fotografiile blamate o tinerețe spirituală, îndrăgostită de limba română (soția mea a fost impresionată şi de franceza ei impecabilă). A mărturisit dragostea pentru română şi în „spovedania" din volumul omagial *Romanskie jazyki v prošlom i nastojasčem*, publicat la a 80-a aniversare de colegii ruşi romanişti, tot acolo mărturiseşte ce a reprezentat pentru ea maestrul V.F. Şişmariov, al cărui vis a fost ca la Universitatea binecunoscută să se studieze toate limbile romanice, inclusiv limba română. De la înființarea secției de limba română a condus destinele acesteia timp de o jumătate de secol. Este un excelent profesor de română şi de franceză.

A publicat câteva volume folosite în predarea limbii române (manuale, culegeri de exerciții de gramatică română, unele dintre aceste manuale le-a scris împreună cu T. Nicolescu şi cu J.P. Zajunčkovski). Un loc aparte ocupă cărțile *Istoria limbii române*, 2002 şi *Gramatica explicativă a limbii române*, 2003. La acestea se adaugă câteva zeci de articole despre română publicate în reviste româneşti (SCL, RRL) sau ruseşti. A fost prezentă cu lucrări despre română în volumele omagiale din România (Al. Graur, Al. Rosetti, Mioara Avram) şi din Rusia (R.A. Budagov, V.F. Şişmariov). De remarcat că nu de puține ori faptele româneşti sunt discutate în comparație cu faptele similare din franceză; a doua teză de doctorat (1973) a fost dedicată comparației dintre declinarea substantivelor din 2 limbi română şi franceză. Franceza a fost specialitatea sa principală; primele cursuri au fost consacrate acestei limbi.

LR, LX, nr. 2, p. 279–280, Bucureşti, 2011

BDD-A542 © 2011 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:53:08 UTC)

Păstrăm în noi imaginea unui om cald; cele două ceşti de ceai, cu imagini din oraşul în care s-a născut şi în care a predat limba română, oferite la despărțire, ne amintesc de *doamna* românisticii ruse, de fiecare dată când bem această licoare cu nume ajuns la noi din limba rusă.

Marius Sala

BDD-A542 © 2011 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:53:08 UTC)